

Τραπεζουντίου Ὑπόμνημα συνοπτικὸν εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ, πραγματείαν καὶ προλεγόμενα εἰς τὸ περὶ ψυχῆς βιβλίον τοῦ Ἀριστοτέλους.

σελ. 465. Νεόφυτος ὁ Φιλιππουπόλεως ἀρχιεπίσκοπος, διατρέβων ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1701 ἔτει ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κανταβριγίας μὲ τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος. Ὑπάρχει παρ' ἐμοὶ ἀντίτυπον ἐκ χαλκογραφίας τῆς εἰκόνος τοῦ Νεοφύτου, χαραχθεῖσθαι ἐν Ἀγγλίᾳ τῷ 1704.

σελ. 465. Ἀλέξιος Τζέτζης, ὃς ἐπωνομάζετο Σπανός, ἦν φιλόσοφος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἄριστος· ἐτελεύτησε τῷ 1736 κατὰ τὸν Βενδότην· κατὰ δὲ τὸν Καβέον συνέγραψε καὶ Διδασκαλίαν παραινετικὴν, ἣτις ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ Χριστοφόρου Ζανέτου.

σελ. 466. Ἀλούσιος Ἀνδρούτζης. Ἐγένετο καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Βονωνίᾳ τῷ 1709 ἔτει. Ἐν ἔτει 1732 παραιτηθεὶς τῆς θέσεως ταύτης μετέβη εἰς Ῥώμην, ἐν ἣ ἔζη ἔτι τῷ 1749 ὡς ἠγούμενος τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Μαρίας. Δὲν μνημονεύοντα τοῦ Ἀνδρούτζη τὰ ἐξῆς συγγράμματα. De simulacro quodam incerto, ac de voto Melanthi, deque Asclepio, cui nuncupatum est votum, dissertation. Bononiae 1710. Μετέφρασεν ἑλληνιστὶ ὀμιλίᾳ τινὰς τοῦ Πάπα Κλήμεντος ΙΑ', αἵτινες ἐξεδόθησαν τῷ αὐτῷ ἔτει.

σελ. 464. Ἡ δογματικὴ τοῦ Δαμῶδου, εἰς πέντε τόμους διηρημένη, σώζεται χειρόγραφος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Βιέννῃ Ἑλληνικῆς κοινότητος, ἐπιγραφομένη οὕτω.

„Θεῖα καὶ ἱερὰ διδασκαλία· ἦτοι ὀρθόδοξος δογματικὴ θεολογία τῆς ἁγίας καθολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς· τῆς ὁποίας ἡ διδασκαλία θεμελιούται ἐν τῇ ἱερᾷ ἀποκαλύψει, ἐν τῇ θεοπνεύστῃ Γραφῇ, ἐν ταῖς παραδόσεσι τῶν Ἀποστόλων, ἐν ταῖς οἰκουμενικαῖς καὶ τοπικαῖς ὀρθοδόξοις Συνόδοις, καὶ ἐν τοῖς θείοις Πατράσι τῆς Ἐκκλησίας

